EMAIL CHO ANH

Sau một ngày đầu tiên làm dâu, làm vợ. Phải thay quần áo, lên sân khấu làm lễ, rồi chào bàn. Đến 22 giờ 30 chiếc xe cưới của cô dâu chú rể đổ trước nhà, cô bước xuống vào nhà, vào phòng hoa chúc cởi áo cưới và vào toilet tắm, thay bộ áo ngủ nhẹ, mỏng, khêu gợi, quyến rũ, điểm lại khuôn mặt, kẻ lại mắt đen, môi hồng. Xịt toàn thân bằng loại nước hoa đắt tiền, mùi thơm nồng nàn tình ái. Cô ra phòng khách thấy anh với chiếc gối ôm, lim dim đôi mắt, cô gọi. Anh bảo "mệt". Cô cũng thấy mệt và nghĩ chuyện vợ chồng không phải là hôm nay, trong khi cả hai đều mệt mỏi. Cô vào phòng hoa chúc thả người ngủ một mình. 9giờ sáng hôm sau tỉnh dậy, không thấy anh đâu, chỉ thấy trên bàn một tờ đơn ly dị và một tấm hình: "Xin lỗi em, những ngày đẹp giả tạo của chúng ta. Anh dẫn em đi may và thử áo cưới, dẫn em vào siêu thị mua những món cần thiêt chuẩn bị cho cuộc sống dài lâu. Xin lỗi em, về những lời nói, những nụ cười gượng ép của anh trong ngày cưới. Anh đã dối em và mọi người…

Cô vội vã xem đơn ly dị. Lý do cái đơn ly dị là "Bất đồng quan điểm sống". Vỏn vẹn có vậy. Lý do anh nêu là không đúng. Anh và cô quen đã yêu nhau trên 5 năm. Quan điểm sống đã được trao đổi thường xuyên. Cô bất ngờ, choáng váng vì tấm hình rõ nét của cô và vị Giám đốc của công ty cô, đang chung bàn trong một quán café chuyện trò.

Anh yêu. Anh ra đi từ lúc nào? Sao không ngồi lại với em để hiểu hết ngọn ngành.Vội vã lắm hả? Chỉ mấy bộ đồ và cái Laptop. Laptop là bầu bạn với anh trong những ngày này sao?

Cô lúng túng trăn trở không biết làm thế nào cho anh hiểu được nỗi lòng của cô. Lẩn quẩn nghĩ mãi… nghĩ mãi và cô mừng vô cùng khi tìm ra giải pháp. "Email"! "Email" là thượng sách. Công nghệ thông tin ngày nay giúp người ta rất nhiều… Phần đông họ trao đổi những nội dung thơ cho nhau. Nó là chiếc phao cô vớ được khi sắp chết đuối giữa dòng.

"Email" ngoài việc giúp người ta đỡ tốn cước khi phải nói chuyện qua điện thoại. "Email" giúp người ta tiết kiệm được thời gian, không gian.

“Email” giúp cho cha mẹ, anh chị em, vợ chồng trong gia đình tránh được xung đột khi phải ngồi đối diện với nhau tranh luận một vấn đề. “Email”, giúp đôi bạn trẻ nói hết những giận hờn vu vơ. “Email” giúp cho đôi tình nhân tránh được lời lẽ nặng nề khiếm nhã gây cho nhau. “Email” giúp cho những cuộc tình già nua củng cố yêu thương. Người soạn Email tránh được lời lẽ cộc cằn, thô lỗ không tế nhị. Người đọc Email sẽ bình tĩnh, điềm đạm. Email giúp hai người không phải đối mặt với nhau để bảo vệ quan điểm chủ quan của mình trong cơn thịnh nộ. Chưa hết “Email”còn giúp người ta cách xa nhau năm, mười cây số thậm chí nửa vòng trái đất. Có thể họ đang ngồi trên một chuyến xe hay trong phòng máy lạnh, hay bất kỳ chỗ nào trên thế gian này, họ hoàn toàn, hiểu hết ý nguyện, nỗi niềm của nhau. Cô lấy máy tính, soạn “Email” cho anh:

“Cách đây hai tuần khi em gởi thiệp mời đám cưới. Vị Giám đốc có nhả ý mời em uống café. Năm năm rồi từ ngày em vào làm kế toán, Gíam đốc đã nhiều lần mời em café hoặc sắp xếp cho em đi công tác xa với Giám đốc. Biết thâm ý, em khéo léo từ chối. Hằng ngày em hiện diện tại bàn làm việc như một bông hoa có chủ. Dần dần trong cơ quan mọi người đều biết, hơn ai hết em là người biết rõ tình cảm của Giám đốc dành cho em. Liên hoan của công ty, sinh nhật của Giám đốc, em là người đầu tiên trong danh sách tham dự. Bệnh hoạn hay bận việc em được ưu ái. Em biết nhưng em không tham lam, đèo bồng. Em ngồi đó như một “trái cấm”. Nể mặt và là một cách trả ơn sau một thời gian dài cùng làm việc dưới một mái nhà mà không có gí đáng tiếc xảy ra. Em bằng lòng đi café với Giám đốc. Trong một quán café sang trọng, em không ngần ngại chọn một chỗ ngồi thoáng mát dễ trông thấy mọi người vô ra.

Giám đốc và em ngồi đối diện nhau, một café đá, một kem được mang ra. Giám đốc mở lời:

- Khoảng 10 ngày nữa Lan lấy chồng?
- Dạ, đúng ạ.
- Mình đã gắn bó với công ty trên 5 năm rồi nhỉ.
- Không biết sau khi có chồng Lan còn đi làm không.
- Nếu không, chiếc ghế ấy chắc là bỏ trống nhiều ngày.
- Thiện hạ còn khối người thất nghiệp
- Đành như vậy, nhưng tìm được một người giỏi giang, không dễ.
- Cảm ơn anh đã ưu ái cho em suốt thời gian qua.
- Lan đừng khách sáo. Anh cám ơn Lan mới phải.

- Em là cấp dưới có gì anh phải cảm ơn em.

- Em ngồi đó như một "trái cấm" nhưng đã cho anh bầu nhiệt huyết, cho anh niềm vui, anh cảm thấy thông minh ra, vấn đề gì anh cũng giải quyết tốt. Vậy thôi. "Đừng cười, anh điên khùng phải không"?

- Thật không?

- Thật đấy, anh không tâng bốc hoặc tán tỉnh em đâu. Điều anh cần nói là:

- Chân thành chúc em trăm năm hạnh phúc.

Giong nói của anh như nghèn nghẹn.

- Em không có gì, chúc anh sức khỏe và mãi thành đạt.

(Nếu người ta bình tĩnh, êm đềm như vậy thì đâu cần sử dụng tin nhắn.)

Hai người ra khỏi quán trời đã chạng vạng. Anh bảo:

- Anh đưa em về.

- Thôi được rồi, em về bằng taxi.

Anh thấy đó. Năm năm yêu thích một người nhưng không nói, chỉ phút cuối ngồi với nhau để giải bày, để cảm ơn. Ai cũng có nhân cách.

Một tấm ảnh có nghĩa gì đâu. Không phải là ngoại tình, không phải là phản trắc. Anh nên tỉnh táo. Tấm hình từ đâu anh có là một bí mật. Họ đang đùa bỡn, chọc ghẹo hay có một bóng đen đang rình rập? Với ý đồ gì? Em không cần biết, em không quan trọng. Chỉ cần anh hiểu là đủ. Yêu nhiều hóa điên hay anh nghĩ anh bị "cắm sừng"! Đây là những lời chân thành của em và tình tiếc của tấm hình ấy. Mọi chuyện đang xấu đi!

Em rất sáng suốt nhưng cũng rất cô đơn và buồn phiền. Anh ở đâu đêm qua, tại sao anh không bên em đêm động phòng. Đêm qua mình em trong căn phòng lạnh lẽo tưởng như dài vô tận, bờ vai nào cho em tựa, mùi thơm da thịt của anh đâu, cảm giác đê mê của vợ chồng trong đêm tân hôn sao chẳng thấy! Không phải đâu anh. Anh đã hiểu lầm. Em mong anh sớm đọc được mail này và quay về. Có lẽ "Tiền xung hậu kiết". Bỏ đi anh, em đang chờ. Đây là "Email" của em."

Đỗ Văn Ngọc

Saigon - 03/2014